

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XIV, številka 29

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

oktober 2013

ANTON R

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

Šentjanški glas

Želite, da je vaš oglas objavljen tukaj?
Pokličite na 041 392 567.

www.sentjanz.si

LAZAR MONT
LAZAR MONT

STROJNO KLJUČAVNIČARSTVO

JOŽE LAZAR S.P.

KAL 9, ŠENTJANŽ

041 516 360

tesarstvo
prevoznništvo
krovstvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

ŠpanLes

Andrej Prijatelj s.p.
GRADBENA MEHANIZACIJA IN STORITVE
Podboršt 15, 8297 Šentjanž

Za vas opravljamo:

- izvedba vseh vrst zemeljskih del
- gradnja vodovodnih in kanalizacijskih sistemov
- sanacija plazov
- izvajanje zimске službe in
- ostala dela nizkih gradenj po dogovoru

GSM: 041 / 651 405

e-mail: andreprijatelj@siol.net

REJC Marija s.p.
KRMELJ 51

PREHRANA PRI MARJANI,
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

Spoštovani bralke in bralci Šentjanškega glasa!

Šentjanški glas že ves čas svojega obstoja deluje prostovoljno in vedno znova Vam skušamo prikazati ter pripraviti Vam ljubo glasilo. Veliko ur preverjanja besedil, oblikovanja časopisa in iskanja sponzorjev mine, da lahko to glasilo brezplačno prispe na vaš dom ter tako bogati kulturno področje kraja. To delo temelji na prostovoljstvu, ki ga dandanes skorajda že primanjkuje. Marsikateri izmed vas pomaga drugim, mogoče z delom ali zgolj s pogovorom, da nekemu polepša dan. Ravno s pomočjo človeku bogati osebnost posameznika, plačilo je lahko le nasmeh in zadovoljstvo osebe, ki smo ji pomagali. Od nas samih je odvisno, ali bomo sledili srcu in notranjemu glasu ali pa bomo poslušali druge. Zavedajmo se, da nam je dano eno življenje, zato ga temu primerno tudi spoštujemo.

Mogoče se pomena prostovoljstva niti ne zavedamo, saj dokler ne potrebujemo neke pomoči, bomo vsi zelo suvereni na svojem področju. Zavedati se moramo, da bomo lahko vsi na mestu tistega, ki pomoč še kako potrebuje. Naj nas ne bo sram, da nudimo pomoč ali pa zanjo prosimo. Dobrota je sirota, a vedno bo poplačana, saj se dobro z dobrim vrne. Zgodovina nas uči, da lahko s skupnimi močmi marsikaj naredimo, marsikomu pomagamo in dosežemo marsikateri želeni cilj, le verjeti moramo vanj. Ne iščimo se v delčkih trpljenja, ampak pokažimo svojo odločnost ter pogumno stopimo naprej v naš čudoviti svet. Pa verjamemo v naše zmožnosti in sposobnosti, da le-tega dosežemo?

Mi verjamemo, saj smo s prostovoljstvom in skupnim delom našega uredniškega odbora zopet zmogli oblikovati naš ter Vaš ljub časopis, ki upamo, da ne bo utonil v času nemarnosti.

Petra in Vesna

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu - eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkih ŠG letnika 2013 NUDIMO POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna ČB	Notranja stran, barvna ČB
1/1.....200€.....150€	1/1.....500€.....350€
1/2.....150€.....100€	1/2.....400€.....250€
1/4.....100€.....80€	1/4.....250€.....200€
1/8.....60€.....40€	1/8.....150€.....100€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilo krajevne skupnosti Šentjanž
Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž
Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
Vesna Perko (glavna urednica),
Simona Razpet (lektoriranje),
Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan
Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanji sodelavci

Slika na naslovnici:

Vesna Perko

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,
Šentjanž 22,
8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid
medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik.

Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

SPOŠTOVANI KRAJANKE IN KRAJANI!

Prihaja čas, ko se bo delo na vrtovih, poljih in travnikih končalo in se bomo lahko bolj posvetili svoji notranji rasti ter vsem nam pomembnim prijateljem. Služba seveda še ostaja in v teh časih smo lahko zanj hvaležni. Nudi nam nujno socialno varnost ter druženje in komunikacijo s sodelavci in drugimi ljudmi. Dialogi so vsekakor boljši od monologov, čeprav ti pri slednjih nihče ne

ugovarja. Včasih je prav in pošteno prisluhniti tudi drugemu mnenju.

Počasi se končuje tudi delo, ki smo si ga v tem letu zastavili s krajevnimi svetniki. Asfaltirali smo cesto v vasi Hinje in na Kamenškem, na cesti Požarče–Skubic smo asfaltirali klanec ter po ravnini uredili razširitev, kot smo jo uredili tudi do gospe Marije Bajt, ki bo v kratkem dobila še težko pričakovano vodovodno napeljavo, in sanirali poškodovano asfaltirano cestišče na Svinjskem.

Seveda pa brez želje in pripravljenosti vaščanov teh projektov ne bi izpeljali. Z opravljenim delom smo kljub danim razmeram zadovoljni in trudili se bomo še naprej.

Kolikokrat bo tokrat posredovala zimska služba pa se pustimo presenetiti. Hujše kot preteklo zimo menda že ne more biti. Bi vas pa ob tej priložnosti zaprosil za strpnost in samopomoč med hujšimi zimskimi razmerami.

Na koncu Vam, dragi krajanke in krajanke, iskreno čestitam za krajevni praznik in vam polagam na srce: vzemite si čas zase, za svoje najbližje in prijatelje, na katere se lahko vedno zanesete, stanajo pa le vašega nasmeha in tople besede.

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

Občina Sevnica

Ponovno v vaše domove prihaja Šentjanški glas, ki v enotno in trajno obliko povezuje aktualne dogodke, dejanja, uspehe. Z dobro organiziranim družbenim ustvarjanjem jih krajanke in krajanke nizate iz meseca v mesec in s tem bogatite utrip življenja. Kot plod dobrega sodelovanja Krajevne skupnosti in Občine so premiki vidni tudi na investicijskem področju, ki ga ohranjamo v dobri kondiciji – četudi s strani trenutne državne politike, ki je oddaljenim podeželskim območjem izrazito nenaklonjena, nimamo primerne podpore in sodelovanja pri uravnoteženem razvoju vseh območij.

Kot občina v doseg sorazmernega razvoja zato vlagamo še toliko več navora. Premiki na boljše so, z rednim delom in sledenjem potrebam, vidni na več področjih. V tem letu je bilo izvedenih več posodobitev javnih poti. Nadaljujemo z izgradnjo vodovoda Murce, pri čemer bodo dela v jesenskih mesecih usmerjena v izgradnjo hišnih priključkov. Umestitve

hišnih priključkov se prav tako izvajajo v sklopu projekta gradnje širokopasovnega optičnega omrežja, za izvedbo katerega smo uspešno kandidirali na razpisu za pridobitev evropskih sredstev. Krčenje državnih sredstev je razlog, da se v načrtih Direkcije za ceste v prihodnja leta zamika pričetek izvedbe projekta rekonstrukcije državne ceste Šentjanž–Gline.

V juliju smo se razveselili več sklepov o sofinanciranju energetskih sanacij javnih stavb, med njimi tudi za Osnovno šolo Milana Majcna Šentjanž. Občina Sevnica je na javni razpis Ministrstva za infrastrukturo in prostor za pridobitev evropskih sredstev iz kohezijskega sklada prijavila projekt energetske sanacije šentjanške šole in pridobila pozitiven sklep za 85-odstotno sofinanciranje upravičenih stroškov operacije, kar pomeni okrog 200 tisoč evrov, za izvedbo v letu 2015. Potrebam sledimo tudi na področju predšolskega varstva. Medtem ko je v osnovno šolo v letošnjem šolskem letu vpisanih 123 otrok, pri šoli delujeta dva kombinirana oddelka vrta z 19 otroki.

Z dobrim sodelovanjem in sledenjem skupnih ciljev se tudi v nekoliko zahtevnejših časih da marsikaj postoriti, izboljšati, nadgraditi. V slogi in razumevanju bomo zagotovo tudi v bodoče, kot doslej, delovali tako predstavniki Občine in Krajevne skupnosti kot krajanke in društva, ki z veliko angažiranostjo in marljivim delom na področjih kulture, turizma, gasilstva in drugih društvenih dejavnosti ustvarjate še posebej prijetno bivanjsko klimo.

Ob tej priložnosti vsem iskreno čestitam ob bližajočem se krajevnem prazniku in želim vse dobro na vsakodnevnih poteh.

Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica

Milan Sotlar

Vsestranski, zanesljiv, tudi ubogljiv, vedno dobre volje pripravljen pomagati je naš sokrajan Milan Sotlar. Včlanjen je v Turistično in Vinogradniško društvo, rad zapoje pri Šentjanških jurjevalcih ter Vinogradniškem pevskem oktetu, seveda pa je tudi pridni član Uredniškega odbora Šentjanškega glasa, otroci pa ga poznajo kot dobrovoljnega hišnika.

Slaba volja in stres nista ravno pozitivna dejavnika v življenju. Veliko več in bolje se uči, dela ter ustvarja, če si dobre volje in optimistično gledaš na življenje. Samo življenje so pa vzponi in padci ter kup problemov, ki pogosto nastajajo in ni nujno, da so vedno negativni. S problemom se moraš soočiti in ga čim prej rešiti. To je moje osnovno vodilo v življenju. Je pa "fino", če imaš pomoč od svojih najbližjih ali pa od sodelavcev in prijateljev.

1. V letošnjem letu ste praznovali svojo 60-letnico. Četudi so številke malo večje, ste še vedno mladi po duši, saj kar kipite od energije. Le od kje?

Pravim, da živim v dveh stoletjih. Rojen sem namreč davnega 1953 leta.

Človek si mora vedno postaviti neke cilje, ki so kolikor toliko realni in dosegljivi, da vlečejo. Takrat z veseljem delaš, ker imaš uspeh in rezultate. To je tista pozitivna energija, ki te žene naprej. Pa ne samo zase, tudi za druge in prijatelje ostane.

2. Velik del vaše poklicne poti je bil vezan na tekstil, šiviljstvo. Za ta poklic lahko rečemo, da je bolj ženski. Kako to, da ste se odločili za to smer? In kako je bilo delati v večinoma ženskem kolektivu?

Ko sem končal osnovno šolo in se odločal za poklic, to je bilo daljnega leta 1968, je bil glavni vzrok moja mama, ki je bila izučena krojačica. Še kot majhen poba sem se velikokrat vrtil okrog singerice in vedno nekaj šival, čeprav se je za stroj bala, da ne bi kaj pokvaril. Pa se je tudi to kdaj pripetilo. Sam sem

"razšraufau" stroj, da bi ga popravil, čeprav mi vedno ni vse "poratalo".

Po končani osnovni šoli je podjetje Lisca bila v velikem vzponu in je potrebovala strokovni kader. Javil sem se na razpis in dobil štipendijo, kar je bilo v tistem času za našo družino velik plus, saj je bil zaposlen samo oče v rudniku, mama pa je na domu šivala za Lisco.

Po končani tekstilni šoli sem se takoj zaposlil v Lisci. Del pripravniškega staža sem opravil pred vojaščino, ostalo po njej. Takoj po tem so me postavili za vodjo izmene in tako se je moja kariera v tekstilu začela.

Kako je bilo delati v ženskem kolektivu? Ja, lahko rečem, da nisem imel z ženskami nikoli kakšnih večjih težav. Če je vsak zaposlen na svojem delovnem mestu naredil vse, za kar je bil določen in postavljen, ni bilo nobenih težav. Seveda, problemi so se pojavljali, vendar smo jih sproti reševali, največ z dogovori in dobro voljo.

3. Saj veste, da smo pri uredniškem odboru malo nagajivi, zato nas zanima, katero oz. kakšno je tisto žensko perilo, ki vam je povečalo srčni utrip?

Vsako perilo iz kvalitetnih materialov in če je še lepo oblikovano ter narejeno ... vau ...

4. Krizni časi so terjali davek in šivanje je bila panoga, ki je bila najbolj na udaru. Tako ste tudi vi ostali brez službe. Ste pa zato sedaj še bolj vpeti v dogajanje v Šentjanžu, saj ste zaposleni kot hišnik v naši osnovni šoli. Kako se počutite na šolskih hodnikih in med otroki?

Skoraj 32 let sem bil zaposlen v najboljši firmi, v Lisci. Dobre štiri leta sem delal v Intimi Design. Ko je šlo podjetje v stečaj, sem bil nekaj mesecev doma na čakanju, nato sem se zaposlil v tovarni športnih oblačil Lohnko Ingeniring v Ljubljani. Tam sem delal 5 mesecev do zaposlitve v naši osnovni šoli. Z zaposlenimi se odlično razumem, prav tako z otroki. Saj, še malo, pa v penzijo.

5. Vašega prostega časa verjetno ni veliko, kajne? Če ga pa že najdete, kaj takrat najraje počnete?

Moj prosti čas. Rad hodim v hribe, še posebej na Veliko planino, da si napolnim baterije, rad poslušam dobro glasbo, zapojem v družbi, sem tudi vinogradnik, pa njivo imamo ... veliko hobijev imam. Rad sem tudi na računalniku, na spletu, nabiram zelišča za razne likerje, tudi fotografiram že od leta 1968 dalje, filmsko kamero (še na film) sem imel že leta 1976. Lahko se pohvalim, da imam posnetih kar veliko dogodkov, še posebej z novo video tehnologijo. Za dušo včasih zaigram tudi na harmoniko in orglice.

Milan Sotlar

6. Vinogradništvo je ena izmed vaših ljubezni, saj ste močno dejavni na tem področju. Z ljubeznijo negujete vino, katero je tisto, s katerim najrajši nazdravite?

Vsako dobro vino spoštujem, pa naj bo belo ali rdeče, kislo ali sladko. Obožujem črnino, cviček, tudi belo mi prija. Vse je odvisno od hrane.

7. Ob dobri kapljici se prileže tudi dobra hrana in domača ljudska pesem. Pojete z dušo in srcem, a katera je tista "vaša" pesem, ki jo najrajši zapojeje?

Po duši sem romantik. Zelo veliko je pesmi, ki mi "sedejo". Sploh tiste, ki imajo vsebino. Če je pa še dobra viža, je pa sploh užitek zapeti, posebno s prijatelji, ki čutijo enako kot jaz. Rad imam narodne pesmi, narodnozabavne, dalmatinske, tudi nekateri nemški in italijanski komadi so mi všeč.

8. Člani Turističnega društva se na vas lahko vedno zanesejo, saj poskrbite za tehnični del vsake njihove prireditve, oblikujete vabila, še največkrat pa se z vašo pando popeljejo na potep, da poskrbijo za opremljenost pohodnih poti. Poudariti moramo, da je vse to prostovoljno. Nekaj časa pa ste bili tudi predsednik Turističnega društva. Kakšen je vaš pogled na turistični razvoj Šentjanža?

Šentjanž je od ustanovitve Turističnega društva precej drugačen. Prej so se stvari dogajale bolj spontano. Turistično društvo je speljalo zelo veliko akcij, ki so v korist vsem krajanom Šentjanža. Tudi prepoznavnost Šentjanža je precej večja, kot je bila prej.

Zelo rad delam za splošno dobro ljudi. Ni mi škoda časa, ne bencina, ne orodja, samo da stvar "porata". To ti je povračilo za trud.

Ja, panda je super avto. Ko smo trasirali in označevali Krekovo pot, smo vanj naložili vse potrebno, od oznak, vijakov, motorne žage, sekire, poleg pa še 4 fante, ki smo bili zadolženi za to delo. Panda se je odlično odrezala, mi pa tudi. Tako rekoč smo označili in prevozili celo

pot, pa čeprav je potekala večinoma po gozdu.

Tako smo skupaj z nekaterimi člani UO TD strasirali Krekovo pot, speljali Finale slovenskih salamiad v Šentjanžu, strasirali Pot Milana Majcna, speljali kar nekaj Bučariad. Nekaj časa sem bil celo predsednik TD.

Tudi pri vinogradnikih sem bil aktiven vse od začetka, saj sem bil eden izmed ustanoviteljev Društva vinogradnikov Šentjanž. Sodeloval, do sedaj, pri vseh društvenih ocenjevanjih vin, bil skoraj na vseh predavanjih in se udeleževal skoraj vseh akcij pri društvu. To traja že celih 16 let. Z veseljem in užitkom sem sodeloval pri vseh podvigih.

Vse te stvari smo skupaj z ostalimi člani počeli prostovoljno. Veseli smo bili vsake, še tako majhne pohvale. To nas je vleklo naprej. Najbolj jezen sem bil pa takrat, ko sem slišal opazke od ljudi, ki za Šentjanž niso naredili ničesar. Le-ti najbolj in najraje kritizirajo vsevprek.

9. Ste tudi eden izmed prvih članov Uredniškega odbora Šentjanškega glasa, kjer še vedno delujete in soustvarjate. Kako je bilo ustvarjati časopis tedaj in danes?

Pri prvih petih številkah nisem bil zraven. Od šeste številke pa do danes sem bil vedno prisoten. V začetku je bil to zame izziv, ko enkrat obvladaš delo je za splošno korist. Po vsaki narejeni in stiskani številki Šentjanškega glasa smo veseli v uredniškem odboru, da nam je spet "poratala" številka, pa čeprav smo včasih delali dve soboti in dve nedelji.

Moram povedati, da s takimi sodelavci, ki so v Uredniškem odboru Šentjanškega glasa, je res užitek delati. Pomagamo si, se dogovarjamo, pogovarjamo, postavljamo, popravljamo, dokler ni v redu. Čeprav znamo naš časopis skoraj na pamet, ko izide, ga še enkrat preberemo. In če ni napak, smo veseli za tak izdelek.

10. Približuje se čas, ko boste zamenjali poklic delavca in prešli v funkcijo upokojenca. Se že veselite tega časa in kakšni so vaši načrti, saj za upokojenca velja, da jim vedno primanjkuje časa. Boste še vedno tako dejavni na vseh področjih družbenega dogajanja v Šentjanžu?

Veliko sem razmišljal o času, ko bom upokojen. Če mi bo zdravje služilo, bom še naprej vinogradnik, malo kmetoval, mogoče bo še kakšen vnuk ali vnučka, pa bo spet življenje imelo svoj smisel. Na splošno, rad bi bil še vsaj malo koristen družini, pa tudi kakšnemu društvu ne bi odrekel pomoči. Vesel bi bil, da bi nas mladi nadomestili, kajti mi smo dobili že debelo kožo, to pa ni preveč dobro. Mladi so bolj ekspektivni, ustvarjalni, imajo nove ideje in to bi morali izkoristiti. Če ni novih idej, začne društvo nazadovati in počasi propade. To pa ni moja želja, kajti pri obeh društvih smo tudi v občinskem merilu precej visoko.

Z Milanom se je pogovarjal UO šentjanškega glasa

Vedno znova se odkrivajo nove misli, ideje, želje in spoznanja. Naj ljudje vanje verujemo, zato se opogumimo za vsak naš naslednji korak, ki nas vodi v pozitivnost in uspešnost vsakdanjika.

Iskrene čestitke ob prazniku KS Šentjanž.

Uredniški odbor

KUD Budna vas

NAŠA PESEM

V uvodnem in zaključnem delu večera je na svojo harmoniko zaigral eden od najmlajših članov društva Anton Zavrl, Matija in Neža Musar, Robi Razpet ter Aleksandra Sigmund Krajnc pa so se predstavili z recitacijami. Ustvarjalki poezije Eva Keber in Marija Bajt sta prebrali svoje stvaritve, Mojca Musar pa je prebrala pesem od Marjetke Erman, ki zaradi bolezn ni mogla prisostvovati sama. Kot gost se je s svojimi pesmimi predstavil gospod Jožef Žnidarič iz Ledine pri Sevnici, ki je tudi podžupan občine. Za popestritev so Ljudske pevke Solzice zapele dve ljudski pesmi. Program je povezovala Veronika Sigmund. Predsednica Magda Sigmund se je zahvalila vsem obiskovalcem, nastopajočim, oblikovalcem in še posebej gostu za lep večer in jih povabila na druženje po končani prireditvi. Gospod Jožef Žnidarič je vse skupaj pozdravil tudi v imenu Občine, se zahvalil za prijazno povabilo k sodelovanju in vsem, ki so s srcem prišli poslušat, kar je bilo podano iz srca, kot je dejal.

Besedilo in fotografije: Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

V soboto, 20. aprila zvečer, je Kulturno-umetniška sekcija KUD Budna vas pripravila v Kulturni dvorani Šentjanž lep kulturni dogodek.

Turistično društvo Šentjanž

ARTEKO 2013 DOBRO USPEL

Junijski sončni žarki so bili ravno pravšnji za likovno ustvarjanje. V času od 27. do 30. junija je potekalo že 3. mednarodno srečanje likovnikov ArtEko 2013, tokrat v zidnici Milene Bregar na Kamenškem, kjer so umetniki s temo "ustvarjalna reciklaža" združili svoje zamisli in zopet ustvarili osupljive umetnine. Skupino likovnih umetnikov so sestavljali Adriano Gon iz Italije, Maja Briski in Zaneto Paulin s Hrvaške, Elena Sigmund v vlogi predstavnice Rusije, ki je istočasno tudi domačinka, Vladimir Leben, Mojca Marija Vilar, Matic Svažič in Jerca Šantej pa so predstavljali Slovenijo.

Program dogajanja je bil pester, saj so se nekateri lahko podali na kratek pohod z naravovarstvenikom Antonom Komatom, ki je odkril nova bogastva in zaklade rudarsko-tematske poti Tk pav, ki se jih krajanji sploh ne zavedamo.

Zaključek srečanja je bil v soboto, 29. junija, ko so bile umetnine postavljene na ogled, tokrat na malo drugačen način, med trte. Prijetno druženje ob dobrotah pridnih rok članic Turističnega društva Šentjanž in žlahtne kapljice je popestril tudi slovenski poet ter glasbenik Peter Dirnbek. S svojo prisotnostjo pa nas je počastila tudi igralka Violeta Tomič, ki je bila navdušena nad lepoto vinske gorice Kamenško.

Veselje in zadovoljstvo ustvarjalcev ter tudi obiskovalcev je dodobra ogrela srca glavnih "krivcev", da se sedaj že tradicionalno srečanje kljub krizi ni prekinilo, zato iskrena hvala vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli k uspehu le-tega. Ob ognju pa so se začele rojevati že nove ideje za prihodnje leto.

Vse tiste, ki si likovnih izdelkov niste mogli ogledati, pa obveščamo, da je bila uradna otvoritev razstave nastalih del v soboto, 29. septembra, v sklopu prireditve Šentjanška ekološka tržnica.

TD Šentjanž

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

TRIDNEVNI POHOD PO MEJI OBČINE SEVNICA

Zadnji majski dan se je Krekova konjenica podala na 3. tridnevni pohod po meji občine Sevnica. Po blagoslovu, ki nam ga vsako leto podeli župnik Janez Cevec, se je konjenica navkljub slabemu vremenu podala na pot.

Prvi dan nas je pot vodila skozi Šentjanž, Malkovec, Primož, Zavratac, Rovišče in Arto, naš cilj pa je bila Blanca. Naslednji dan smo pot nadaljevali skozi Krajna Brda, Selca, Stranje, Podskalce, Dul pri Božiču in Podgorje do druge nočitve v Okroglicah. Zadnji dan pa je sledil spust iz Okroglic do Loke, od tam naprej do Vrhovega in Novega Grada, nato pa smo bili že na svojem terenu, ki je konjem že poznan. Tako smo skozi Brunk in Leskovec navkljub dolgi poti iskrivo topotali, saj smo se bližali končnemu cilju – Šentjanžu. Ob zaključku konjenice se je stotnik Franci zahvalil konjenikom za vzorno vedenje na poti in nazdravil srečni vrnitvi.

Konjeniki smo bili vseskozi prešerno razpoloženi, posebej veseli smo bili številnih občanov ob poti, ki so nas bodrili, pogostili ali pa nam le pomahali.

Lepo je, če si dobrodošel kamor prideš, zato se Krekova konjenica zahvaljuje gostiteljem na poti za vse kulinarčne dobrote, prenočišča in vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri pohodu.

Brigita Blas

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

DVODNEVNI KONJENIŠKI DAN

Tretjo soboto v mesecu maju se konjeniki odpravimo na pohod po Krekovih stezicah. Pot nas vodi skozi Leskovec, Močilno, Brunk do Neženc, od tu naprej pa po dolini Pikel vse do Šentjanža. Komaj smo dočakali prihod na zborna mesto, saj smo v Krekovo konjenico s slovesnim protokolom sprejeli nova člana, in sicer Jožico Krmelj ter Janeza Viranta, ki sta izpolnila vse pogoje, ki jih določa kodeks Krekove konjenice. Nedelja je minila v znamenju družabnih konjeniških iger. Konjeniki so se pomerili v dvorski alki, kjer je drugo mesto zasedel Vinko Okorn, tretje mesto pa si je priboril Boštjan Krmelj. Spretnostno jahanje zahteva od konjenika večjo zbranost ter dobro vodljivost konja, kar je s tretjim mestom dokazal Stane Gorenjc s kobilo Ajdo. V metu podkve je prvo mesto dosegel Matic Strnad, sledil mu je Vinko Okorn na tretjem mestu pa je bil naš vneti nadobudnež Grega Krmelj. Igre so potekale v prijetnem prijateljskem vzdušju, za kar se lahko zahvalimo našim krajanom in gostujočim konjenikom.

Brigita Blas

Turistično društvo Šentjanž

11. POHOD PO KREKOVIH STEZICAH

V soboto, 18. maja, je v okviru Festivala pohodništva potekal že 11. Pohod po Krekovih stezicah, ki je bil organiziran pod budnim očesom TD Šentjanž. Zbralo se je več kot 50 pohodnikov iz celotne Slovenije, ki so bili navdušeni nad lepotami našega kraja in okoliških gričev, prijaznostjo ter gostoljubjem krajanov, saj so prav ti poskrbeli, da so med pohodom bile mize obložene z domačimi dobrotami. Na Leskovcu jih je pozdravila tudi Krekova konjenica, pot pa je nato vodila čez Brunk, mimo Pekla vse do Šentjanža, kjer nas je čakala topla malica in zlahna kapljica – cviček. Vmes pa smo člani TD Šentjanž poskrbeli za prijetno presenečenje.

Sončno vreme, nasmejani obrazi pohodnikov, vzklikanje in petje so, kljub temu da na pohodu ni bilo veliko domačinov, dokaz, da je pohod zopet uspel. Na snidenje prihodnje leto.

Vesna Perko

Društvo upokojencev Šentjanž

POHOD POHODNIKOV DU POSAVJA

Vsako leto v maju je srečanje upokojencev pohodnikov iz DU Posavja. V letošnjem letu smo bili gostitelji člani Društva upokojencev Šentjanž. Da je bila zgodba še bolj izvirna, smo za pokroviteljstvo prosili družine Repovž, Brečko, Jazbec in Repše iz Brinja. Bilo je lepo in sončno, a za ta čas kar hladno jutro. Zbralo se je okoli dvesto pohodnikov, s katerimi smo odšli po poteh po obronkih Šentjanža.

Pohodniki so bili nad gostoljubjem domačinov in nad lepoto naših krajev navdušeni.

Cveta Jazbec, DU Šentjanž

Turistično društvo Šentjanž

2. POHOD PO SLEDEH ČASA NA TK PAV

V petek, 14. junija, je pod pokroviteljstvom TD Šentjanž in KS Krmelj potekal drugi pohod na Tk pav. Gost je bil višji naravovarstveni svetovalec Dušan Klenovšek, ki je skupino pohodnikov med pohodom opozoril na določene vrste drevov in rastlin, ki rastejo ob poti. Zbralo se je lepo število učencev iz šol v Mirnski dolini ter ostalih ljubiteljev pohodništva.

TD Šentjanž želi, da učenci naših šol spoznajo čim več skritih zakladov na našem območju, zato bomo vsako leto organizirali pohod, ki bo podkrepjen s strokovno razlago.

Cveta Jazbec, TD Šentjanž

Društvo upokojencev Šentjanž

DELO DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠENTJANŽ

5. maja smo organizirali popoldansko srečanje. Odpeljali smo se na Razbor, kjer nas je zelo lepo sprejel predsednik pobratenega Društva upokojencev Razbor, gospod Ludvik Cesar.

V prostorih Doma krajanov so nas lepo pogostili, nato pa razkazali njihovo cerkev. Nato smo se v spremstvu predsednika DU Razbor podali na Lovrenc, kjer se nahaja rastišče encijana, vendar ga nismo videli v polnem cvetenju zaradi slabega vremena. Lovrenc pa je bil kljub temu lep, saj je bilo mnogo drugega lepega cvetja. Na vrhu Lovrenca nam je gospod Cesar razkazal tamkajšnjo cerkvico, zapeli smo nekaj pesmi in odšli nazaj proti Okroglicam. Bili smo dobre volje, čeprav nas je kar dobro namakal dež. Ustavili smo se na turistični kmetiji Močilnik, povečerjali v toplem prostoru in se veseli odpravili domov.

21. maja je bilo naše društvo organizator letnega pohoda društev upokojencev Posavja. Udeležilo se ga je okrog 180 članov. Spremljalo nas je lepo vreme. Pohod smo pričeli v Šentjanžu, kjer so nam Repovževi postregli s čajem, se podali proti Bržanam, Gaju, Glinu, kjer so nam postregli Jazbečevi, in naprej na Cerovec ter Hom, kjer smo se ustavili pri družini Brečko in se zopet malo okrepčali. Pot smo zaključili v Brinju pod Repšetovim kozolcem, kjer smo pohodnike postregli z golažem, družina Repše pa je prispevala vino.

Ob tej priliki se še enkrat zahvaljujemo za donacije družinam Repovž, Jazbec, Brečko in Repše. Prav tako so nam pomagali vinogradniki, ki so bili prisotni s svojim kozolčkom. Lovska družina Šentjanž pa nam je priskočila na pomoč z mizami in klopami.

Najlepše pa se moramo zahvaliti gospe Cveti Jazbec, ki je bila zelo aktivna od vsega začetka, od priprave trase pohoda do zaključka. Hvala lepa tudi vsem ostalim članom društva, ki so aktivno sodelovali pri pripravi uspelega pohoda, še prav posebno članicam, ki so napekle dovolj dobrega peciva.

Konec junija smo poizkusili organizirati izlet v Arboretum Volčji Potok, kar pa nam na žalost ni uspelo, saj je bilo premalo prijavljenih.

V soboto, 7. septembra, smo se podali na celodnevni izlet. Najprej smo se v Šmarjeških Toplicah kopali, nekateri pa so si v tem času z dobro vodičko ogledali lep park v okolici Toplic, nato pa še bližnji čebelnjak, kjer so nam postregli z dobrotami iz medu. Tudi nakupili smo si nekaj izdelkov. Po kosilu smo odšli na ogled zeliščarske kmetije Plavica na Cerovec pri Dolenjskih Toplicah. Tam nas je sprejela hčerka gospoda Majesa, nam pokazala njihovo pridelavo in odgovarjala na zastavljena vprašanja. Tudi ta izlet ni bil polno zaseden, vendar smo ga kljub temu uspešno izvedli.

V oktobru načrtujemo še eno popoldansko srečanje.

Vseskozi smo delali na projektu »Starejši za boljše kakovost življenja doma« in obiskovali starejše krajanje ter jim po naših močeh tudi pomagali.

V času od maja do konca oktobra so praznovali:

80 let Anton Krajšek, Martin Bec, Alojz Rozman, Ignac Gole, Milka Kišek in Ivanka Repovž; 85 let Marija Bajt; 93 let Alojzija Vozelj in Franc Bebar in 98 let Franc Sigmund.

Zlato poroko sta praznovala Marija in Anton Krajšek ter Ivana in Ignac Gole.

Vsem še enkrat iskrene čestitke in veliko zdravja.

Fanika Rupar, DU Šentjanž

Društvo vinogradnikov Šentjanž

NA PROTESTU V GORNJI RADGONI IN NA OBISKU V ŽUŽEMBERKU

Dokaj hitro se je končalo dopustovanje v našem društvu in že so se začele vrstiti številne aktivnosti, začenši z našo udeležbo na protestu na sejmu AGRA v Gornji Radgoni. Namen protesta je bil opozoriti zakonodajalca in ustanove, ki kreirajo politiko davkov, o nesprejemljivosti sprejetega zakona o obdavčitvi vinogradniških, gozdnih in ostalih kmetijskih zemljišč v obliki večkratnega povečanja katastrskega dohodka in o nameravani visoki obdavčitvi gospodarskih poslopij na kmetijah. Tako smo vinogradniki iz 29 vinogradniških društev, ki so združena v Zvezo društev vinogradnikov Dolenjske (ZDVD), uspešno izvedli medijsko zelo odmeven vinogradniški protest s polaganjem vinske trte, ki smo jo prinesli s sabo, in predajo peticije kmetijskemu ministru Dejanu Židanu s sklepi, sprejetimi na seji skupščine ZDVD. Kljub temu da je DV Šentjanž omogočilo svojim članom brezplačen prevoz in vstopnico za ogled sejma AGRA, se nas je v torkovem jutru odpeljalo le 18 z dvema gasilskima kombijema. Poleg sodelovanja na protestu je bil namen seveda tudi ogled samega sejma, kar smo tudi s pridom izkoristili ter preživeli prav prijeten dan v družbi vinogradnikov sosednjega društva z Malkovca.

Po vrnitvi ni bilo veliko časa za počitek, kajti že v istem tednu se je postavljala tudi klopotec pri našem dolgoletnem članu Janezu Kmetiču, ki se že več let ponaša z najvišjimi ocenami cvička na društvenem ocenjevanju in tudi v okviru Tedna cvička v Novem mestu.

Sodelovanje na 3. Festivalu modre frankinje na Gradu Sevnica je bilo s strani našega društva dobro zastopano. Dvanajst oddanih vzorcev naših vinogradnikov je dobilo solidne ocene; zagotovo pa je potrebno pohvaliti modro frankinjo Milana

Jamška, ki je v svoji kategoriji zasedel odlično drugo mesto in je bil eden redkih od 139 vzorcev, ki je prejel vrhunsko oceno. Med spomina vredne prve septembrske dni pa bomo vtkali tudi zanimivo popoldansko srečanje s člani Društva vinogradnikov Suha krajina v Žužemberku. Njihov predsednik Tone Koncilija nas je sprejel ob tamkajšnjem gradu, nam na kratko predstavil njegovo bogato zgodovino ter sam kraj Žužemberk. Razkazal nam je mogočne ostanke gradu, v katerem ima Društvo vinogradnikov Suha krajina svojo vinoteko – ambasado zweigelda in prostor za druženje. V vinoteki smo nazdravili in okusili nekaj njihovih vin, ki so posebej značilna za njihov okoliš in se bistveno razlikujejo od naših. V nadaljevanju popoldneva smo se odpeljali še med vinograde. Urejenost in zdravje grozdja je bilo lepo videti. Nič veliko drugače se nam ni zdelo kot pri nas, dokler se nismo prepeljali na nekaj kilometrov oddaljeno vinsko gorico, kamor bi morali priti tudi tisti, ki nam pišejo davčno zakonodajo, da bi videli, kje vse se prideluje naša dolenjska vinska kapljica. Nato smo se ustavili na vrhu hriba in v mraku zrlili v dolino, kjer smo le stežka poiskali pot do zidanice. Le 78 ozkih stopnic nas je lahko pripeljalo do vsega občudovanja vredne zidanice mladega gospodarja Jožeta Gnidovca. Vrtoglava strmina ne dovoli popiti preveliko alkohola, če želiš priti varno nazaj na cesto. Na vprašanje, kako je spravil material za gradnjo na to mesto, se je nasmehnil in preprosto odgovoril: «V odžaganih sodih od nafte smo zvezli vse.» Mladí vinogradnik Jože je bil tudi prvak sorte traminec na letošnjem Tednu cvička v Novem mestu.

Žal nam je tema onemogočila jasnejši pogled, a s toliko več radovednosti se bomo zagotovo še radi vrnili.

Renata Kuhar

Gasilsko društvo Šentjanž

PRED ZAHTEVNO NALOGO

V Šentjanškem glasu smo že poročali o potrebi po zamenjavi avtociisterne, kajti obstoječo je že močno načel zob časa. Po dolgem in temeljitem razmisleku smo skupaj s strokovno službo Gasilske zveze Sevnica prišli do zaključka, da se lotimo zbiranja ponudb in finančnih sredstev za zamenjavo gasilske avtociisterne. Določili smo nekatere parametre, ki jih mora ponudba vsebovati, to so moč motorja, kapaciteta cisterne, ki naj ne bi bila manjša od 10.000 litrov, in oprema skladna z merili Gasilske zveze Slovenije.

Zbrali smo že nekaj ponudb različnih proizvajalcev podvozja in nadgradnje ter z njimi seznanili Gasilsko zvezo Sevnica. Zveza bo v naslednjih mesecih pridobila dokument o skladnosti ponudbe z merili Gasilske zveze Slovenije, kajti leta so zelo natančno določena in jih je potrebno v celoti upoštevati, če želimo novo vozilo vključiti v tehnično

pridobitev Gasilske zveze Sevnica in s tem seveda tudi možnost sofinanciranja vseh zainteresiranih dobrotnikov. Akcija, ki smo jo zastavili, je zelo zahtevna in odgovorna. S posodobitvijo voznega parka našega društva skušamo omogočiti tudi kvalitetno oskrbo s pitno in požarno vodo v celotnem III. sektorju GZ Sevnica, ki zajema vse tri krajevne skupnosti v Mirnski dolini.

Omenjena aktivnost bo predvidoma potekala kar tri leta, torej do leta 2016, ko naj bi bila avtociisterna dokončana in finančno pokrita. Prevzeli in predali v uporabo pa jo bomo leta 2017, ko naše društvo praznuje 110-letnico obstoja. Šentjanški gasilci upamo, da nas pri tej akciji podpirate. Vsaka spodbuda bo zelo dobrodošla, pa naj si bo v besedi ali v obliki finančne pomoči.

Boštjan Repovž

Društvo prijateljev mladine Šentjanž

POPESTRITEV ŠENTJANŽA Z BUČAMI

Kljub letošnji slabi letini buč smo tudi članice društva DPM Šentjanž pripravile svoj aranžma iz buč pri avtobusni postaji. Upamo, da bodo naši zajčki imeli lepo jesen in tako pričakali zaključek Bučariade.

Helena Hribar

KUD Budna vas

Likovna srečanja Art Lipe 2013

V letošnjem letu smo posvetili več časa obvladovanju ustvarjanja z oljnimi barvami. Zato smo večino časa ustvarjali v slikarskem ateljeju pri Mariji Oven v Žebniku pri Radečah, ki je z veseljem delila svoje prostore z nami. Pod strokovnim vodstvom umetnice in likovne pedagoginje Elene Sigmund smo spoznali in naredili štiri vaje, ki so posvečene različnim tehnikam oljnega slikanja. Sledilo je slikanje tihožitij z različnimi nalogami. Tako smo se naučili upodabljati prozorno steklo, gube na tkaninah, različne ornamente, rože in drugo. Po vajah je sledil prijeten klepet in druženje.

Najlepše dneve poletja smo izkoristili za slikanje na prostem. Tu nas je zanimalo, kako ponazoriti odsev v vodi, zato smo našli prijetno lokacijo ob reki Savi in veselo ustvarjali. Zračno perspektivo smo vadili pri Gordani Dobriha na Kladju, kjer smo slikali pod senco stare lipe s pogledom proti Kumu.

Slikarska srečanja so aktivno obiskovali ustvarjalci: Marija Oven, Irena Zgonc, Gordana Dobriha, Mojca Musar, Suzana Sotlar in Elena Sigmund.

Naše dosežke ste si lahko ogledali tudi na razstavi, ki je bila na ogled v času Bučariade v Kulturni dvorani Šentjanž.

Elena Sigmund, vodja sekcije Art Lipe, KUD Budna vas

Turistično društvo Šentjanž

DOBER GLAS ŠENTJANŽA SLIŠEN TUDI V LJUBLJANI

Majhen kraj s prebivalci velikih src. To je le ena izmed značilnosti krajanov Šentjanža, ki smo ga v petek in soboto, 6. in 7. septembra 2013, članice Turističnega društva Šentjanž zastopale v Mercator centru Šiška v Ljubljani.

Turistična zveza Slovenije je vsem turističnim zvezam omogočila, da sodelujejo na stojnicah v Mercatorjevih prodajalnah s svojimi društvi. Tako se je na povabilo odzvalo tudi naše društvo pod pokroviteljstvom Turistične zveze Sevnica.

To je bil ravno pravšnji čas, saj smo zagnana dekleta mimoidoče poskušala navdušiti nad prihajajočo se prireditvijo Bučariada, vsakoletnimi že tradicionalnimi pohodi in lepotami pušča Dolenjske. Ponudile pa smo jim tudi domačo marmelado, domači kruh, med, seveda pa ni manjkal niti cviček.

Zvedavi pogledi in pohvale obiskovalcev pa so nam le potrdili dejstvo, da podeželje skriva svoje bisere, ki se jih nekateri niti ne zavedamo/jo.

Vesna Perko

KUD Budna vas

LJUDSKE PEVKE SOLZICE SO PRAZNOVALE

V soboto, prvega junijskega večera, se je v kulturni dvorani Šentjanž razlegala Slovenska ljudska pesem, ki je prav prijetno božala srca in ušesa poslušalcem.

Ljudske pevke Solzice so ob svojem petnajstletnem javnem delovanju s pomočjo Kulturno umetniškega društva Budna vas pripravile koncert, ki so jim ga pomagale oblikovati povabljene skupine: Koledniki iz Bušeče vasi, Ljudske pevke Ragle, Prešmentani faloti, Fantje s Preske in Etno skupina Nojek. Program je povezovala Veronika Sigmund.

Ljudske pevke Solzice so izkoristile priložnost in se zahvalile gospe Rozaliji Tomažin za dosedanje vodenje skupine, gospe profesor Andreji Tomažin za pomoč pri delovanju v vseh teh letih, vsem članicam, ki so že prenehale prepevati v skupini in vsem, ki jih že petnajst let podpirajo in spodbujajo.

Vodja JSKD izpostava Sevnica Katja Pibernik in predsednik ZKD Sevnica Jože Novak sta članicam skupine podelila Maroltove značke za delovanje na področju ljubiteljske kulture in priznanje skupini za petnajst let delovanja. Ob jubileju so jim čestitali in jim zaželeli še veliko let uspešnega dela v imenu občine Sevnica podžupan gospod Jožef Žnidarič, v imenu krajevne skupnosti gospod Marko Repše in tudi nekateri predstavniki skupin ljudskih pevcev in društev.

Za konec so vsi nastopajoči še družno zapeli skupno pesem. Po končani prireditvi pa je sledilo še prijetno druženje.

Kulturno društvo Budna vas se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli sodelovali in pomagali pripraviti ta prijeten večer.

Magda Sigmund, predsednica Kulturno umetniškega društva Budna vas

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

DEVETA KRTINSKA DETELJICA

Kljub visokim temperaturam se je v soboto, 27. 7., na Krtini zbralo okoli 50 konjenikov iz dolenskih krajev. Večina konjenikov se je zbrala pri Mirku in v povorki odjezdila skozi Šentlovrenc do prireditvenega prostora, ki je dobil novo podobo. Po blagoslovu, ki ga je opravil domači župnik, so se pričela tekmovanja. Tekmovalci so se najprej pomerili v snemanju štiriperesne deteljice, po plohi, ki je značilna za Krtino, pa so se pomerili še v spretnostnem jahanju. Povabilu TDK Krtina sta se odzvala tudi dva naša konjenika in odlično zastopala Krekovo konjenico. Miha Jazbec je zasedel 7. mesto, Aleksander Blas pa nehvaležno četrto. V spretnostnem jahanju pa je Aleksander že drugo leto zapored osvojil 3. mesto.

Brigita Blas

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

DAN ODPRTIH VRAT KMETIJE MEHAK

Med dogodki ob občinskem prazniku Knobleharjevo je bil tudi dan odprtih vrat kmetije Mehak, ki so ga pripravili v sodelovanju s Konjerejskim društvom Škocjan in Društvom podeželskih žena Škocjan.

Ukvarjajo se z govedorejo, konjerejo, imajo tudi prašiče, kokoši ter velik vinograd v Telčah. Prvo leto se preusmerjajo v ekološko kmetovanje in v treh letih bi radi prišli do certifikata.

Že tri leta imajo Mehakovi tudi biološko čistilno napravo. Poseben program pa so pripravili konjerejci. Na ogled je bil prikaz preskakovanja ovir, spretnostno jahanje in snemanje Dolskega venčka, kjer je Aleksander Blas osvojil 1. mesto.

Brigita Blas

Športno društvo Šentjanž

NOGOMETAŠI NA TURNIRJU VETERANOV

Kot vsako leto je tudi letos zadnjo soboto v avgustu potekal že 18. tradicionalni nogometni turnir veteranov občine Sevnica, letos na travnatem igrišču na Logu. Na turnirju je sodelovalo 8 ekip nogometašev veteranov, starih nad 40 let. V lanskem letu se je turnirja prvič udeležila tudi ekipa Šentjanža, ki je zamenjala ekipo Tržišča, ki je odpovedala sodelovanje. Že prvo leto sodelovanja na tem turnirju nam je uspelo priti do finala, kjer smo morali priznati premoč ekipe Loga, ki je večkratni zmagovalec tega turnirja in prvak veteranske lige. Letos smo po skupinskem delu, kjer smo igrali z ekipami Studenca, Jelovca in Boštanja, brez poraza osvojili 1. mesto v skupini. V polfinalu je bila naš nasprotnik ekipa Bučke, ki smo jo prav tako premagali in prišli kot edina neporažena ekipa turnirja do finala. V finalu smo se tako kot preteklo leto srečali

z ekipo Loga in v zelo izenačeni tekmi z nekaj zamujenimi priložnostmi za zmago ob koncu izgubili z 1 : 2. Na turnirju je prišlo tudi do nekaj poškodb igralcev, sicer ne hujših, le kakšna mišica se je poškodovala, tudi mi smo imeli to smolo. Zaradi poškodb obeh vratarjev smo bili prisiljeni v gol postaviti našega igralca in rezervnega vratarja Kristjana Hajnška, ki je branil odlično in bil na koncu proglašen za najboljšega vratarja turnirja, kar je tudi pripomoglo k osvojitvi 2. mesta. Pohvaliti moramo organizatorje turnirja, ki so poskrbeli, da je vse potekalo brez problemov. Naslednje leto je organizator turnirja ekipa Bučke.

Pravijo, da gre v tretje rado, morda prihodnje leto pridemo spet do finala in tudi zmagamo, potrudili se bomo.

Toni Repše

Turistično društvo Šentjanž

DNEVI SLOVENSKEGA TURIZMA V PODČETRTRKU

Pod pokroviteljstvom Turistične zveze Slovenije je v sklopu Dnevov slovenskega turizma v Podčetrtrku potekalo tudi druženje vseh zvez, društev, gostincev ter vseh ostalih, ki se kakor koli ukvarjajo s turizmom. Bilo je zelo živahno in doživeto. Na to srečanje smo že nekaj let, odkar so opazili, da dobro delamo, povabljeni tudi člani TD Šentjanž. Srečanje postaja tradicionalno; z željo, da se predstavi trenutno stanje v slovenskem turizmu in s poudarkom, da skupaj najdemo odgovore na odprta vprašanja, kako delovati v času zaostrenih gospodarskih razmer ter na jasnih vizijah in ciljnih turističnih zvez in turističnih društev v prihodnosti. Namen posveta je nadaljevati tradicijo ter druženje vseh slovenskih turističnih delavcev. Poleg družabnega dela posveta smo imeli tudi strokovno predavanje Mitje Verbajsa glede pravnih vidikov tržne dejavnosti v turističnih društvih.

Najlepše, kar smo lahko slišali od direktorja direktorata Marjana Hribarja, je gotovo to, da so prisluhnili glasu slovenskega turizma tudi naši ministri in so za leto 2014 namenili nekaj sredstev za sofinanciranje turističnim društvom. Ob zaključku posveta je bila podelitev posebnih priznanj najbolj zaslužnim prostovoljnimi delavcem v slovenskem

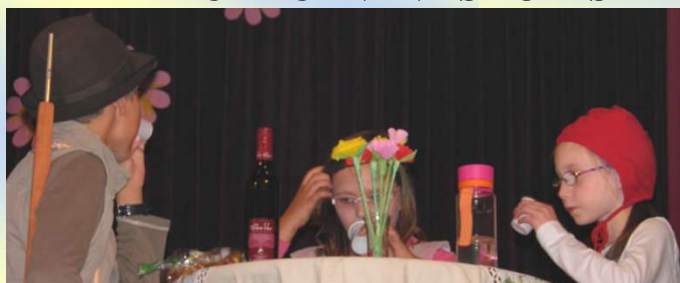
turizmu. Da ima naše društvo jasno načrtano strategijo z dobrimi cilji, so že pred leti opazili na Turistični zvezi Slovenije in tudi letos smo na veliko presenečenje bili opaženi ter tudi imenovani. Vse promocije, ki jih prostovoljno opravljamo preko leta, so bile jasno pokazane in med najboljšimi prostovoljci je bila tudi naša članica Milena Š. Bregar, ki je nosilka in dobitnica naziva slovenske turistične prostovoljke leta 2013. Mileni iskrene čestitke.

Cveta Jazbec

KUD Budna vas

KUD BUDNA VAS POPESTRILLO ŠENTJANŠKO BUČARIADO

KUD Budna vas se je letos odločilo, da poleg izdelave bučnega aranžmaja še dodatno popestri dogajanje na šentjanški Bučariadi. Člani Likovne sekcije ART Lipa so do 6. 10. v Kulturni dvorani Šentjanž razstavljali svoja dela, ki so jih ustvarjali na svojih delovnih srečanjih pod vodstvom Elene Sigmund. V petek, 27. 9. zvečer, so najmlajši člani društva v Kulturni dvorani uprizorili otroško gledališko predstavo Rdeča

kapica. Ob pomoči članov Kulturno-umetniške sekcije so v zelo kratkem času naštudirali predstavo po scenariju Veronike Sigmund. Kostume je prispevala Mojca Musar, za masko je poskrbela Klara Musar. Pred skoraj polno dvorano so svoj igralski krst dobro prestali in popestrili večer obiskovalcem, za kar se jim je zahvalila predsednica društva.

Sivo in deževno nedeljsko popoldne, 29. 9., je maloštevilni publiki pravljичno obarval Franci Rogač, ki je za začetek ustvaril novo pravljico, pri kateri so ustvarjalno sodelovali prisotni otroci. S tem je, kot sam pravi, dokazal, da je pravi pravljičar. Predstavil je svoje pravljice, ki so bile že izdane in zapel nekaj otroških pesmic. Skupaj s podžupanom, gospodom Žnidaričem, smo mu zaželeli še veliko pravljic s srečnim koncem, v katere moramo verjeti vsi mladi in malo manj mladi otroci.

Besedilo in fotografije: Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

Turistično društvo Šentjanž

IZLET NA BUČKO

Vsako leto ob zaključku prireditve šentjanške Bučariade TD organizira izlet, kamor povabi tiste najbolj izvirne ustvarjalce razstavljenih buč.

Tudi letos, čeprav je bila udeležba pri pripravljanju aranžmajev zelo skromna, je bilo opaziti nekaj izvirne kreativnosti. Odločili smo se za izlet v bližnjo okolico, in sicer na Bučko. Izlet smo poimenovali »Iz puš'ca Dolenjske v puš'c Dolenjske«. Preživeli smo lepo voden pohod po novi Mlinarjevi poti po Čolniščku z Jelko Tršinar. Na zaključku nas je pozdravil še župan škocjanske občine, gospod Kapler. Prišli smo do spoznanja, da Bučka zasluženó nosi ime »Puš'c Dolenjske«.

Cveta Jazbec

Povsod je lepo, doma je najlepše

STARI GRAD

Jeseni jutra postajajo vse hladnejša, meglice se podijo in sončni žarki jih veselo preganjajo. Vse se počasi odeva v lepe žareče barve. Dnevi so kot nalašč za pohode in raziskovanje okolice, kjer bivamo.

Privoščite si eno lepo popoldne in se podajte proti Peklu do domačije Felicijan in mimo njihovega dvorišča med gospodarskim poslopjem naravnost v hrib. Po lepo negovani gozdni poti boste šli mimo izvira žive vode. Natočite si jo za popotnico, saj je zelo blagodejna in osvežujoča pijača. Hodite do samotne domačije mimo nasada in čebelnjaka in se držite poti, ki vodi v gozd. Lepa in nič naporna hoja vas bo očarala s

pogledi proti gostim smrekovim gozdovom. Kmalu boste prišli na Nežence. Tu se boste morali odločiti, kam bi šli. Ali greste po Krekovi poti nazaj proti Peklu ali pa pojdite proti Novemu Gradu. Na vsakem koraku vas spremljajo lepi panoramski pogledi in srečevali se boste s prijaznimi domačini.

Na vzpetino, kjer je nekoč stal Stari grad, vas vabim. To je res doživetje, ko se enkrat spuščate do še nekaj sledi in skromnih ostankov, ki pričajo o gradu Erkenštajn. Grad so nekoč upravljali krški vazali, vitezi Erkenštajni, pa tudi gospodje Mirnski. Ozemlje je bilo sprva v lasti grofov Breže-Selških, po letu 1072 do leta 1681 pa krške škofije, ko so gosposčino predali Čečkarjem. Sredi 15. stoletja je bil celjski fevd in ga je delno porušil njihov vojvoda Jan Vitovec. O Vitovčevemu divjanju po teh krajih priča tudi ime bližnjega zaselka Vitovec. Leta 1635 so grad požgali uporni kmetje, a so ga delno obnovili lastniki Čečkarji. Grad je stal na stečiču Svibenske, Mokronoške in Boštanjске gosposčine. Imel je park s posebnimi drevesi topoli, imenovanimi tudi jagnjed, ki so služili kot markacija, da se je lažje našlo, kje se grad nahaja. Služil naj bi opazovanju poteka prometa po dolini Save in Mirne. Na grajskem dvorišču so imeli kaskadno stopničasto štirno, ki je služila zbiranju vode in naj bi bila zelo globoka. Vidijo se še rotudanste oblike te štirne, ki je zasuta z vejevjem, zato po tej jami ni preveč varno hoditi.

Od tu pojdite dalje, kot vam kaže oznaka Krekove poti, ali pa jo mahnite po svoji še ne raziskani bližnjici.

Cveta Jazbec

EKO DAN

V četrtek, 11. 4. 2013, smo imeli na šoli eko dan. Zjutraj smo si vsi razredi ogledali film o pomenu ločevanja odpadkov. Po ogledu filma smo se razdelili v skupine.

Prva triada je prebrala pravljico Ples v zabojniku, še enkrat so ponovili barve za koše in nalepili sličice na ustrezne zabojnike. Iz odpadnega materiala so naredili konje.

Druga triada je izdelovala lončke za barvice in svinčnike iz odpadnega materiala, izdelali so mačkone iz odpadne embalaže, pogovarjali so se o tem, kako zmanjšati količino odpadkov na šoli, o odnosu do hrane in primerjali porabo vode.

Tretja triada je pregledala in namestila nalepke ob stikalih in vodi po celi šoli, primerjala porabo elektrike in se pogovarjala

o tem, kako privarčevati elektriko. Obnovili so ekološke otoke, obnovili tablice z imeni zelišč za dišavni vrtiček, uredili peskovnik in vrt, fotografirali in poročali o ekodnevu.

S skupnimi močmi smo uredili celotno okolico šole: pometli smo igrišče, pograbili listje, uredili zeliščni vrt, popravili ograjo, uredili cvetlične gredice ...

Tudi naši najmanjši iz vrtca so pridno pomagali. Račke so nagrabile tri velike kupe listja, nato pa so se skupaj s Sončki odpravili na sprehod. Potem pa na zaslužen počitek ☺.

Fotograf: Tomaž Lindič

Poročevalki: Maja Lazar & Andreja Rozman

OBČINSKO TEKMOVANJE »KAJ VEŠ O PROMETU«

V sredo, 22. 5. 2013, smo se z učenci OŠ Milana Majnca Šentjanž v Sevnici udeležili občinskega tekmovanja »Kaj veš o prometu«. Učenci so se preizkusili v poznavanju prometnih pravil, spretnosti vožnji z gorskim kolesom na poligonu in mestni vožnji po Sevnici. Naši učenci (David Remar, Luka Repše, Jernej Zupan, Grega Krmelj, Vid Žganjar in Miha Lamovšek) so znova dokazali, da so najboljši, saj so na tekmovanju dosegli najmanj kazenskih točk in osvojili odlično 1. mesto ter tako postali občinski prvaki. Najbolje se je odrezal David Remar, ki je kot posameznik osvojil 3. mesto ter osvojil bronasto medaljo. ISKRENE ČESTITKE FANTJE!

Alja Felser

KOLESARSKI IZPIT V 5. RAZREDU

Za kolesarski izpit smo se učili celo leto. Najprej smo se naučili prometne znake, potem pa še ostale prometne predpise. Kmalu smo na računalnikih opravili teoretični del izpita. Potem je prišel na vrsto zabavnejši del. Postavili smo poligon pred šolo in se urili v spretnostni vožnji s kolesom. Na začetku smo prevračali vse vrste pripomočkov. Potem pa smo postajali vse bolj spretni. Čez nekaj časa nas je učiteljica ocenila in izvedeli smo, da smo vsi opravili spretnostni poligon. Naslednji teden smo se ob 16. uri zbrali v Šentjanžu na avtobusni postaji in pričeli z vožnjo po cesti. Vozili smo dva dni. V pomoč so nam bili tudi starši, ki so stali na nevarnih točkah in nas opominjali. Zelo smo jim hvaležni. Naslednji dan smo eno uro vadili, drugo uro pa delali izpite. Bilo je kar težko. Zelo se zahvaljujemo tudi učiteljici Alji Felser, da ni izgubila potrpljenja in nas je naučila vse o prometu, da smo lahko opravili kolesarski izpit.

Klara Kranjc, 5. razred

NEPOZABEN TEDEN POČITNIC

Letošnje počitnice so bile res krasne, a najbolj mi je v spominu ostal teden Mavričnih počitnic v Portorožu. Tam sem spoznala veliko novih prijateljev.

Vsak dan smo spoznali novo vrednoto dneva in simbol, ki sta nas spremljala preko celega dne skupaj z mavrično himno, zastavo, klobučki in aligatorji. Aktivnosti so se kar vrstile. Prvi dan smo se igrali različne igre, poslikali smo si majice in imeli nočni sprehod ob morju.

Sledil je že drugi dan bivanja v portoroškem župnišču in tudi ta dan ni bil od muh, saj smo bili v adrenalinskem vodnem parku, zvečer pa nas je obiskal še kemik, s katerim smo kuhali prave zvarke.

Napočil je tretji dan; to je bil dan packanja z barvami. Zvečer pa smo se talentirani mavričarji predstavili na prireditvi Mavrica ima talent. Četrty dan je bil najboljši, kajti imeli smo Mavriciado, kjer smo se preizkusili v športnih igrah. Po kosilu

so nas aligatorji presenetili z mokrim tušem, imeli pa smo tudi izlet v Piran, kviz Moja domovina in izlet z barčico; za konec dneva pa še »pižama party« z Jezusom. Ta dan smo spali kot ubiti.

Naslednji dan pa je prišel k nam na obisk Pavle Ravnohrib in skupaj z njim smo se igrali Male sive celice. Obiskala nas je tudi ustanoviteljica Mavrice ter s seboj pripeljala svoja vnuka. Skupaj smo preživeli lep dan. Popoldne pa nas je s svojim obiskom počastil še Jure Sešek z radia Ognjišče in nas posnel.

Noben dan pa seveda ni minil brez čofotanja v morju, potapljanja, petja in lizanja sladoleda. Teden se je bližal koncu in kmalu smo se morali s težkim srcem posloviti.

To so bile enkratne počitnice 2013, ki jih ne bom nikoli pozabila, saj smo se res zabavali, se smejali, uživali in teden je minil, kot bi mignil.

Danijela Bec, 7. razred

PRVI ŠOLSKI DAN

Vročina je popustila in ponovno so se odprla šolska vrata. Učenci so se znova srečali s svojimi sošolci in učitelji. Delavci šole smo se trudili, da bi prvi dan učencem ostal v lepem spominu. Prvošolčke so prvič v šolo pospremili njihovi starši.

Po uvodnem pogovoru z razredničarkami so si nato učenci od 1. do 5. razreda ogledali še lutkovno predstavo Grajskega lutkovnega gledališča iz Sevnice z naslovom Cesarsko jabolko.

Helena Hribar

JESENSKI POHOD

6. 9. 2013 smo imeli na šoli za učence od 1. do 5. razreda organiziran jesenski pohod. Izkoristili smo dobro vremensko napoved in jo mahnilo po bližnjih okoliških gričih. Naša pot nas je vodila mimo Lapušnika in Kocutne do Brunka, kjer smo si vzeli nekoliko daljši čas za počitek. Pot smo nadaljevali mimo Trebelnega, Cerovca in Glina. Med potjo smo lahko

opazovali okolico z različnih smeri. Pot smo zaključili z glasnim hura pred šolo.

Kljub nekaj utrujenosti, smo bili ponosni nase, da smo prehodili pot, ki smo si jo na začetku pohoda od daleč ogledovali izpred šole.

Helena Hribar

BUČNI ARANŽMA

Otroci in vzgojiteljici iz skupine Sončki našega krajevnega vrtca vsako leto sodelujemo na Bučariadi. Izdelujemo bučne aranžmaje z različnimi tematikami. Tokrat smo izdelali strašilo, ki čuva rajske ptice in zlata jabolka. Ptice so izdelali

otroci s pomočjo vzgojiteljice, aranžma pa smo postavili zunaj pred šolo, da je na ogled tudi drugim.

Vsi smo zadovoljni s končnim rezultatom, v glavi pa se nam že poraja nova zamisel za naslednje leto.

Vzgojiteljici Tatjana in Jožica

PRVI ŠPORTNI DAN

Bil je petek v začetku septembra, ko sem se zjutraj veselo zbudil, se oblekel, dal na rame pripravljen nahrbtnik in odhitel na šolski kombi. Na igrišču smo še nekaj časa igrali nogomet in že je prišel avtobus, ki nas je peljal na kopanje v Rimske Toplice.

Najprej smo si ogledali zgornje Rimske terme, po sprehodu pa smo odšli na plavanje. V bazenu smo najprej odplavali nekaj

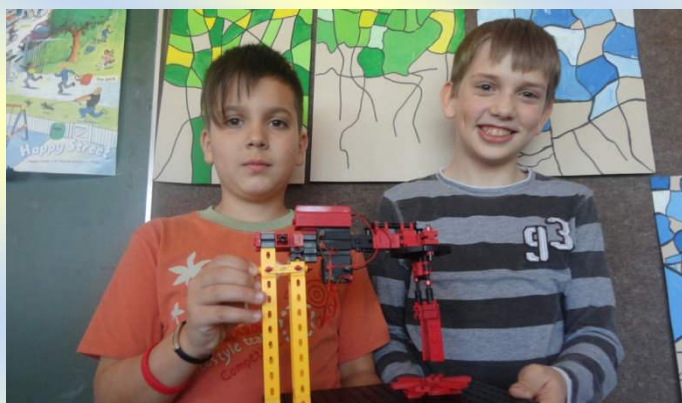
krogov, nato pa smo uživali na toboganih, se kopali in se veselili. Na nas so ves čas pazile učiteljice in učitelj.

Po malici smo dobili tudi sladoled. Ura je zelo hitro tekla in okrog ene ure popoldne smo se odpravili proti Šentjanžu. Ta športni dan je bil zanimiv in ostal mi bo v spominu.

Anton Zavrl, 6. razred

DELAVNICE ZA NADARJENE »KONSTRUKCIJSKE ZBIRKE«

Pred kratkim smo imeli učenci na OŠ Milana Majcna Šentjanž organizirane delavnice na temo konstrukcijske zbirke. S pomočjo Power Pointa nam je učiteljica Alja Felser predstavila, kaj bomo izdelovali, potem pa smo pričeli z delom. Iz sestavljanek »FISCHERTECHNIK« smo sestavljali električne naprave. Naša skupina je izdelala avto na krmiljenje,

fantje iz višjih razredov so naredili električni mešalnik in žerjav, fanta iz nižjih razredov pa sta izdelovala skiro in različna gonila.

Vsi skupaj smo zelo uživali. Ta dan je bil res super. Želim si, da bi tako delavnico kmalu ponovili.

Danijela Bec, 6. Razred

NARAVOSLOVNI DAN V BOŠTANJU

V četrtek, 19. 9. 2013, smo imeli naravoslovni dan. Z avtobusom smo se odpeljali proti Boštanju. Med potjo so na avtobus vstopili še naši vrstniki iz Krmelja in Tržišča. Odšli smo v telovadnico. Tam nam je gospod Simon Hočevnar povedal nekaj besed o svojem življenju. Zastavili smo mu tudi vprašanja, na katera je odgovoril, nato pa smo se razdelili v

skupine in imeli razne delavnice; ogledali smo si policijske pripomočke, poslušali Jureta Godlerja in tisti, ki mu je zastavil največ vprašanj, je dobil njegovo knjigo Radio GA-GA.

Za zaključek nam je skupina iz Boštanja zaigrala še tri skladbe. Bilo nam je všeč.

Lana in Tomaž, 9. razred

TEKMOVANJE V KVIZU MALE SIVE CELICE

V lanskem šolskem letu je bila naša šola v kvizu Male sive celice zelo uspešna, zato je v sredo, 18. 9., na naši šoli potekalo predtekmovanje za letošnje leto.

Popoldne je na našo šolo prišlo veliko tekmovalcev in njihovih mentorjev z Dolenjske in iz Posavja. Iz naše šole sta se tekmovanja udeležili dve ekipi. Prvo ekipo smo sestavljali: Grega Krmelj, Danijela Bec in Vid Žganjar. Drugo pa: Nina Rman, Ana Štirn in Anja Slapšak.

Zbrali smo se v telovadnici, kjer nas je pozdravila ravnateljica. Povedali so nam navodila in odšli smo v učilnice, kjer smo dvajset minut reševali pisni del tekmovanja. Končali smo in odšli v Kulturno dvorano Šentjanž, kjer je gledališka skupina

Klopotec gostom zaigrala igro Boj na zelenjavnem vrtu. Igra jim je bila zelo všeč. Po vrnitvi nas je čakala malica in že popravljeni testi. Šentjančani smo bili kar uspešni. Prva skupina je dosegla 31 točk od 50 in je zasedla 18. mesto, druga pa 26 točk, kar je zadostovalo za 28 mesto. Ker se nismo uvrstili med prvih osem ekip, se je za nas tekmovanje končalo. Prvih osem ekip pa se je pomerilo še v ustnem delu, in tako so dobili štiri najboljše ekipe, ki so se uvrstile naprej.

Ta dan je bil zelo zanimiv, a tudi naporen. Upam, da bo na naši šoli še kdaj potekalo kakšno veliko tekmovanje.

Danijela Bec, 7. razred

VARNO V PROMETU

4. septembra smo na šoli gostili policista in maskoto Kuža, pazi. Učence 1. triade sta podučila, kdaj morajo biti še posebej pazljivi na cesti. Po uvodnem pogovoru sta nas popeljala skozi

naselje, da so učenci še sami spoznali, kje na svoji poti morajo biti še posebno pozorni, da bodo varno prišli na cilj.

Helena Hribar

OB PRIČETKU ŠOLSKEGA LETA

September se je iztekel in po brezskrbnih počitnicah so učenci počasi zopet dobili občutek za šolske klopi. Vsako leto znova se zavrti krog, na videz vedno enak, pa vendar vedno tako zelo različen.

Šola ni samo stavba. Šola smo ljudje, ki vsakodnevno prihajamo vanjo, šola smo tisti, ki imamo v družini učence, smo tisti, ki delujemo v kraju, smo tisti, ki sledimo dogajanju v kraju in s tem tudi dogajanju v šoli. Šola smo vsi.

Jeseni se vsako leto znova sestanemo. Potrebe nas vseh, vse naše želje, vse ambicije, zahteve, strahovi, pričakovanja ... se strnejo in ustvarijo vzporedni, skriti, a zelo vpliven, letni delovni načrt šole.

Pouk v sodobni šoli že dolgo ni več samo sedenje v klopeh. Kot v vseh sodobnih šolah tudi naši učenci znanje pridobivajo na dnevih dejavnosti, pri krožkih, na ekskurzijah, pri dodatnem pouku.

Z udeležbo na različnih predavanjih in predstavitev, ogledih predstav, sodelovanju na ustvarjalnih delavnicah si širijo obzorja izven okvirov šolskega kurikula in nabirajo izkušnje in informacije, na podlagi katerih bodo kasneje morda izbirali tudi svojo poklicno pot.

Pri izvedbi različnih oddelčnih projektov se učijo podjetnosti, sodelovanja v timu, spletajo socialne vezi in jih utrjujejo.

Nove dimenzije pridobivanja znanja vsekakor predstavlja razmah sodobne komunikacijske tehnologije. Učencem so preko svetovnega spleta vsak trenutek na voljo vse informacije, ki jih potrebujejo in ni razloga, da bi na naši šoli obšli ta trend.

Dokazano je, da otroci lažje dojemajo in se več naučijo, če so fizično aktivni, zato si prizadevamo tudi na tem področju.

Kljub relativno slabim pogojem za športno dejavnost (ne le slaba infrastruktura, tudi popoldanske aktivnosti večinoma odpadejo, ker so učenci vezani na prevoz) so naši učenci zelo uspešni športniki. Vsako leto nanizajo visoke rezultate na tekmovanjih v različnih športnih panogah na področnem in tudi v republiškem okviru.

Kulturne prireditve v domačem kraju običajno ne minejo brez naše udeležbe. V veliko veselje nam je nastopati in se dokazati. Verjamemo, da smo toplo sprejeti in da s svojimi prispevki bogatimo naš vsakdan in naše odnose.

Veliko dejavnosti, ki smo jih izpeljali lani, smo ob koncu šolskega leta strnili v novi številki šolskega časopisa Osnovnošolček. Ko se bralec sprehodi med dogodki, ki smo jih nanizali, lahko zasluti, da je bilo opravljenega nemalo dela. Potrudili smo se vsi, učenci in učitelji. V široki pahljači dejavnosti je lahko vsak učenec poiskal najzanimivejše zase. Z opravljenim delom se lahko mirno primerjamo z ostalimi šolami.

Kljub temu pa, ko je dejavnost zaključena, ko zazvoni konec ure, ko pade zastor, ko učenci odidejo domov, si vedno znova zastavimo vprašanje: »Je bilo dovolj dobro, kaj bi lahko naredili drugače, kaj moramo izboljšati, kje poiskati drugačne rešitve...«

Prizadevamo si biti vedno boljši. Veseli smo novih idej, pomoči, sodelovanja in tudi dobronamerne kritike staršev ter ostalih krajanov. Seveda pa smo veseli tudi pohval za dobro opravljeno delo, veseli še toliko bolj, ker se sami ne znamo pohvaliti.

Marija Brce, ravnateljica OŠ Milana Majcna Šentjanž

IZZIVI PODEŽELJA

Od začetka februarja do sredine maja je v Osnovni šoli Krmelj potekal program Usposabljanje za življenjsko uspešnost – Izzivi podeželja v okviru projekta Dvig ravni pismenosti, ki je sofinanciran iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Program je izvajal Center za izobraževanje in kulturo Trebnje (CIK Trebnje) v sodelovanju z Zavodom RS za zaposlovanje, Območna služba Sevnica. Obsegal je 120 ur, vključenih pa je bilo 12 udeleženk, in sicer iz Krmelja, Šentjanža, Tržišča in Sevnice. Potekal je pod vodstvom mentoric Kristine Jerič in Ivanke Rupret, ki sta se izkazali kot izredno strokovni in prizadevni mentorici.

Izobraževanje je obsegalo več različnih tematskih področij; od spoznavanja samega sebe, uporabne slovenščine, spoznavanja osnov angleškega jezika s poudarkom na izrazoslovju na podeželju, veščin trženja in komuniciranja, pisanja europass življenjepisa, spoznavanja osnov dela z računalnikom, iskanja informacij na internetu, zdravega življenjskega sloga in zdrave prehrane, ustvarjanja – kvačkanje in izdelava darilne embalaže – ter mnogo drugih vsakdanje uporabnih stvari.

Kljub natrpanemu programu smo si udeleženske in mentorice vedno privoščile kratek odmor s kavico in prijetnim klepetom, ta pa je bil skoraj vedno popestren z izvrstnimi slaščicami soudeleženske Sonje, ki je prava pekovska mojstrica.

To izobraževanje nam je veliko doprineslo k izgradnji pozitivne samopodobe, krepitvi samozavesti in spoznanju, da zmoremo in znamo še veliko več. Tovrstna izobraževanja so zelo poučna in koristna, zato bi jih priporočale še več in vsakomur. Me bomo naše skupno učenje in druženje zagotovo pogrešale.

Irena Orač Kranjc

OTVORITEV KMEČKE TRŽNICE V KRMELJU

1. 6. 2013 je ob 10. uri potekala otvoritev kmečke tržnice pri gasilskem domu v Krmelju s krajšim kulturnim programom učencev iz OŠ. Krmelj. Učenci so na vpogled postavili svoje izdelke, ki so jih ustvarili v okviru likovne in tehnične vzgoje ter v okviru projekta Evropska vas. Posamezniki iz okoliških kmetij KS Šentjanž, Krmelj, Tržišče in okolice pa so

predstavili svoje domače izdelke. Tako je bilo možno kupiti domače mleko, salame, mlečne izdelke, kot so jogurti, kajmak, kruh, pecivo, sokove ...

Upajmo, da bo ta naša nova ideja, ki smo jo dolgo čakali, zaživela tudi v našem kraju.

Irena Orač Kranjc

SREČANJE V BIRNI VASI

Zadnjo avgustovsko soboto, 31. 8. 2013, smo v Birni vasi pripravili srečanje sedaj živečih in pred leti rojenih v naši vasi. Ideja je zorela kar nekaj časa. Odziv je bil presenetljivo velik. Obujali smo spomine na dogodke iz preteklosti in se smejali raznim vragolijam, ki smo jih nekoč ušpičili. Zelo zanimiva so bila pričevanja o »likofih« po končanih skupnih delih, jezi starih atov, ko so vnuki pobegnili k sosedu na boljše kosilo, zgodbe o prestrašenih otrocih, ki so molili ob nevihti ... Spomnili smo se tudi pokojnih vaščanov in zanje darovali sveto mašo.

Lahko rečemo, da smo stkali mozaik preteklosti in spletli niti prihodnosti. Druženje je ob dobri hrani in pijači potekalo pozno v noč. Vsi smo bili enakih misli: »Srečanje ponovimo!«.

Slavica Dežman in Marjeta Colarič

BUČARIADA 2013 ????

Člani turističnega društva smo se po letošnji prireditvi Bučariada trdno odločili, da s tem projektom prekinemo, ker smo prišli do spoznanja, da se ni vredno truditi in še naprej prositi za sodelovanje.

Že zgodaj spomladi smo prosili in pozivali na zasaditev buč, vabili smo vas na razne delavnice, akcije, čiščenje okolja, pobiranje ambrozije in še bi lahko naštevali. Prišel je čas jeseni, čas, ko se človek vpraša: »Ali sem naredil kaj za dobrobit svojega kraja?« Mi smo vse te akcije izvajali, ampak ne samo za svoj užitek, mislili smo tudi na vas, dragi krajani, ki se vozite po naši lepi pokrajini in nič ne opazite, kaj da bi celo pristopili zraven. No, nekaj posebnih je med nami, ki nam priskočijo na pomoč. Žal pa je teh med 1500 prebivalci toliko, da jih lahko prištejemo na prste ene roke. Njim se bomo posebej zahvali in jih še naprej spodbujali. Verjemite nam, da smo vse te akcije delali prostovoljno za dobro vseh, ki živimo na območju naše krajevne skupnosti. Vse poti, ki smo jih opremili, vse promocije, ki smo jih izvajali preko leta po raznih sejnih, vse zloženke, ki so usmerjene v razvoj turizma v našem kraju, nismo delali samo za sebe, ampak za vse nas. Naše društvo ni številčno, dela pa zelo dobre ali celo odlične prireditve, ki so opevane po vsej Sloveniji. Od raznih pohodov, ki jih ni malo, do likovnih kolonij in nenazadnje je prav Bučariada tista, katera je ponesla sloves Šentjanža po celi domovini. Velikokrat slišimo na raznih sejnih od turistov: »A vi ste pa iz tistega kraja, kjer imate tako lepo razstavljen buče?« Ja, prav iz tistega kraja smo in prišli smo vas tudi tokrat povabit na letošnjo prireditev. In gostje so prišli, kaj so pa videli? Nič, ker se nismo potrudili, da bi vsaka hiša malo okrasila svoje obličje, če pa je že kdo kaj naredil, je to storil z zamudo, razen nekaj izjem. Pa ne govoriti, da je vsega kriva letošnja suša. Odgovor si poiščite sami.

Prav letos smo vzeli pod drobnogled celo krajevno skupnost in prišli smo do spoznanja, da se ni vredno truditi in da je prišel čas, ko se od tega projekta poslavljamo in vam sporočamo, da se ni potrebno več tako truditi, da ni potrebno nikogar vabiti v naš kraj in še bi lahko naštevali kaj ... pa naj bo tako. Mi bomo imeli veliko manj dela, veliko manj skrbi, ampak obljubimo, da bomo svoje domove še krasili in vzpodbujali vsaj tistih nekaj, ki to želijo storiti.

Naše mnenje je, da ko nam bo uspelo postati narod iskrenih ljudi z nasmehom na obrazu, bomo lahko rekli, da je to šele začetek, ki pomeni uvod v nekaj novega, nekaj čemur mi

pravimo turizem. Mi smo se trudili zato, da bi bil Šentjanž prepoznaven, da bi gostje radi prihajali k nam in bi od nas odhajali zadovoljni, zato smo vso to energijo širili naprej med turiste, pohodnike, saj imamo svoj kraj radi. Kriza trka na vrata, a ne znamo pobrati denarja, ki nam ga ponujajo turisti. Žal je tako, da smo raje »fovš« tistemu, ki se trudi že vrsto let, da bi na ta način lahko preživel. Velikokrat slišimo od vaščanov takle odgovor! Za koga pa misliš, da bom to delal.« Za nas gotovo ne, vsak posameznik lahko naredi veliko, in sicer za skupno dobro. Vsak, ki bo pravi čas pristopil, bo lahko svoj trud prodal doma na svojem dvorišču. Samo komu pa, če bomo taki egoisti in se bomo kar v nedogled izgovarjali na nekaj.

Zapomnimo si ta rek: **TURIZEM SMO LJUDJE**. Kako resničen moto, ampak pri nas narobe razumljen. Mi smo tisti, ki čutimo, in tisti, ki svoja občutja posredujemo drugim.

Dragi krajani, nismo zahtevali veliko, ker smo vedeli in tudi mi občutili sušo, smo pa vseeno od vas pričakovali nekaj izvirnosti, kreativnosti, nekaj prostovoljnih trenutkov, nekaj, čemur mi pravimo pripadnost in podpora turističnemu društvu. Tokrat smo prišli do spoznanja, da ste s tem pokazali, da se ni vredno truditi, da to nima pomena, da bodo ljudje kar vseeno prihajali k nam. Nekaj časa že, samo kolikokrat še ... Takrat, ko bomo prišli mi do spoznanja, da je vsak gost naša dragocenost, da je zelo pomemben del celovite kakovostne turistične storitve, bo prepozno. Skupaj se bomo morali krepko truditi, da bomo postali simbol turistom prijaznega ŠENTJANŽA – »puš' lca Dolenjske«.

TD Šentjanž

RAZLAGALNE PRIPOVEDKE O NAŠIH KRAJIH OZ. ZASELKIH

Pri slovenščini smo se učili o razlagalnih pripovedkah. Dve učenki sta se potrudili in napisali, kar so jima verjetno povedali starši.

Pripovedka o Gabrcih

Pred mnogimi leti je v zaselku Gabrce raslo veliko gabrov. Tam se je število prebivalcev z leti povečalo, zato so nekaj gabrov posekali in iz njih naredili bivališča. V složnosti in miru so živeli do prve svetovne vojne. Po vojni pa so gabri izginili. Prebivalci so se čudili: »Kam so šla vsa drevesa?«, saj jih je bilo še nedolgo nazaj poln hrib.

Tako je nastal zaselek Gabrce, ki je bil dolgo zasajen z gabri, sedaj pa to drevo tam težko najdeš.

Danijela Bec, 7. razred

Pripovedka o krajih Koludrje, Primštal, Hinje in Videm

Nekega dne je po hribu navzdol divjalo veliko kolo. Kmet, ki je to opazil, je zavpil: »Kolu dirje!« To kolo je bilo tako hitro, da se je peljalo skozi štal in zaslišal se je glas: »Prim ga v štal!« A kolesa niso mogli ujeti. Divjalo je naprej po cesti in

travniku in se na koncu zaletelo v drevo. »Hin je,« so klicali. Nekdo pa je zavpil: »Vidm!«

Tako so nastala imena zaselkov, skozi katera je divjalo kolo: Koludrje, Primštal, Hinje in Videm.

Danijela Bec, 7. razred

Pripovedka o kraju Gradec

Zaselek Gradec leži na 620 m nadmorske višine pod gozdom Jatna. V vasi je šest hiš. Vas Gradec je obstajala že pred 15. stoletjem, še preden je bila na Kalu postavljena cerkev. Po starih ustnih virih naj bi se vas Gradec imenovala po gradu, ki je stal približno 500 m južneje, na tako imenovanem Špičniku. Obstajale naj bi ruševine, ki jih je prerasel gozd. Legenda o zakopanem zakladu – zlatem teletu – pa se prenaša iz roda v rod.

Anja Petrovič Matiev, 7. razred

PESMI

BOLEČINA IZGNANIH

Boleča preteklost slovenskega naroda
se z rdečo nitko prepleta skozi čas,
mnogo hudega je doživel narod,
bolečine izgnanih sežejo v današnji čas.

Koliko vzdihljajev je bilo zaradi trpljenja,
koliko domotožja, hrepenenja po domovih,
koliko bolečin in krivic so ponižani nosili v sebi,
težko jim je bilo, bili so nemočni.

Bolečina trpečih si je utrla pot do nas,
spregovorili so nam o tem,
med pripovedovanjem so bili zaskrbljeni,
ali jim bomo verjeli, jih bomo razumeli,
mi, ki tega nismo doživeli.

Prisluhnila sem in sem obnemela;
le slutila sem lahko, kaj so prestajali,
tiho sem čutila z njimi,
vsaka pripoved je zapustila sled.

Njihova bolečina je naša bolečina,
je tudi moja bolečina,
spomin na trpljenje nas spremlja,
ne ponikne v pozabo, je del nas,
narodove zgodovine in domačega kraja.

Eva Keber

JESENSKO HREPENENJE

Med trsi mrzel veter se podi,
večer umira v naročju noči;
puste in temne so prašne poti,
brez tebe, moj dragi, sreče več ni.

Stojim v temi in hrepenim.
Nazaj vse lepo si želim;
da bilo bi kot nekoč,
a nad mano le mrka je noč!

V jeseni so sanje minile,
v praznini, pozabi so ugasnile;
nič več stisk me ljubečih dlani
v pomladni nemir ne zbudi.

Marija Bajt

VIJOLICE

Pozdravljam cvetočo pomlad;
opojno dehtijo cvetovi,
prijeten vonj vijolic
me na pomladnih krilih ziba,
nosi me v otroška leta.

V travi sem za mammo nabirala
drobne nežne vijolice,
v roke sem ji stisnila šopek,
v najmanjšo vazico je dala cvetke,
z nasmehom jih je vonjala.

Bile so to njene najljubše rožice,
podarjale so ji ljubezniv vonj,
milo so jo razveseljevale,
v tihi skromnosti so izžarevale
nežnost, radost, blagodarost.

Tako lepo, kot dišijo vijolice,
je mamina ljubezen dehtela
v krhkih otroških srcih;
živi in lepi so spomini,
povezala sem jih v dišeči šopek.

Eva Keber

PRVO SREČANJE

Počasi se je večerilo.
Spodaj na trgu je večernico zvonilo.
Stopala sem v zavetje gradu;
nežno me je sprejel s svojo
veličastnostjo.

Vpijala sem davne spomine.
V razkošju soban se je misel odpravila
do prazniravne preteklosti.

Obstala sem v kapeli
in posebni občutki so me nenadoma
prevzeli.

Spraševala sem se:
»Kolikokrat je tu nekdo molil,
jokal in se veselil;
vse svoje življenje morda
oltarju v naročje izlil?«

Grad me je zelo prevzel,
vso dušo mi prežel.

Bilo je najino prvo srečanje.
A dobro vem,
da še bom prišla v njegovo veličastvo
in se privila minulim časom v objem!

Marija Bajt

SKRIVNOSTNA UMETNICA

Skrivnostna umetnica je razprostrla
prelivajočih se barv paletu.

Kot do sedaj že nešteto let
ni pozabila obarvati gozda, travnika ...

Za hip se je potajila,
nato z neslišnimi koraki se je veličastno vrnila.

V notranjosti duše se razgrinja
čudenje nad dovršenostjo.

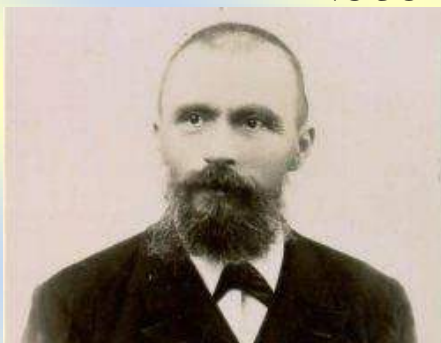
Skrivnostna umetnica polaga
zavest v srce,
da vse minljivo je;
zato zdaj vsrkavaj to čarobnost in lepoto vase!

Marija Bajt

Šentjančan po rodu

FRANC JONTEZ – PODOBAR (11. 11. 1853–27. 6. 1928)

Rodil se je na Cerovcu pri Šentjanžu. Podobarstva se je učil pri Ignaciju Oblaku v Celju, Francu Zajcu v Ljubljani in Jerneju Jerebu v Metliki. Leta 1878 se je oženil z Rozalijo Gorenc iz Velikih Lašč in tam ustvaril svoj dom. Bil je zelo delaven, odličen kamnosek, podobar in poslovnež. Njegovo najpomembnejše delo je prav gotovo spomenik Franu Levstiku iz leta 1889, ki stoji pred župnijsko cerkvijo v

Velikih Laščah. Kamen za ta spomenik je izkopal kar na domači njivi. Njegova dela lahko srečamo v mnogih slovenskih cerkvah.

Po neki lastni logiki je sklepal, da je v bližnji vasi nahajališče železove rude. Začel je kopati in še danes je viden rov v dolžini 50 metrov, ki mu pravijo Jontezov rov. Žal rude ni odkril.

(Vir: Slovenski biografski leksikon)
Cveta Jazbec

Oktober – mesec požarne varnosti

Zbiranje sredstev za nabavo defibrilatorja

Upravni odbor PGD Šentjanž je na svoji redni seji v oktobru sprejel aktivnosti, ki se bodo izvajale v mesecu požarne varnosti.

Poleg gasilske vaje in delavnice za najmlajše bomo izvedli tudi osnovni tečaj za gasilca. Izpeljali bomo akcijo zbiranja denarnih sredstev za nabavo defibrilatorja. Nabavljen naj bi bil takoj, ko bo zbranih dovolj sredstev. V

naslednjih mesecih bomo izpeljali tudi tečaj, na katerem se bomo usposobili rokovati z omenjeno napravo.

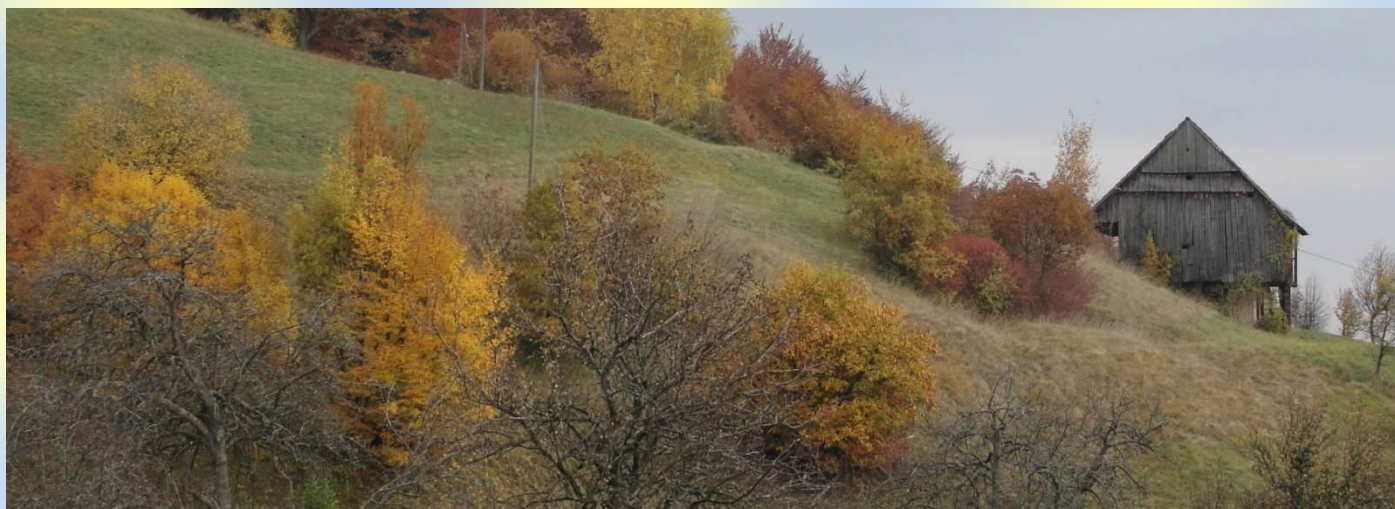
V kolikor želite prispevati denarna sredstva ali se udeležiti usposabljanja, se lahko javite podpoveljniku (Simon, 031 248 560) ali predsedniku (Boštjan, 031 257 778) društva. Zelo bomo veseli vašega sodelovanja.

Boštjan Repovž

Zgodilo se bo

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Osrednja slovesnost ob prazniku KS Šentjanž v Kulturni dvorani v Šentjanžu	Petek, 25. oktober 2013, ob 18. uri	KS Šentjanž, info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
4. pohod Po poteh Milana Majcna	Sobota, 26. oktober 2013, ob 9. uri	TD Šentjanž, info: Petra Majcen (041 392 567)
Miklavževanje na trgu v Šentjanžu (VABLJENA OSTALA DRUŠTVA K SODELOVANJU)	Četrtek, 5. december 2013, ob 17. uri	O-MPZ Kresnica, info: Renata Kuhar (031 344 669)
Dedek Mraz v telovadnici OŠ Šentjanž	Petek, 24. december 2013, ob 11. uri	DPM Šentjanž, info: Helena Hribar (051 218 567)
Božično-novoletni koncert v telovadnici OŠ Šentjanž	Sreda, 25. december 2013, ob 19. uri	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
Blagoslov konj na avtobusni postaji v Šentjanžu	Četrtek, 26. december 2013, ob 10.30	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, info: Franci Strnad (031 873 722)

NAGRADNA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			
11				12			
13				14			
		15	16				
17	18				19	20	21
22					23		
24					25		
26					27		

VODORAVNO

1. ničvreden človek, malopridnež; 5. mesto v severozahodni Italiji; 9. linija kozmetike za kožo iz Ilirije Ljubljana; 10. preprosta priprava za delanje lukenj v zemljo, rtač; **11. skupina konjev in konjenikov, v Šentjanžu deluje Krekova**; 13. jeza; 14. izdelovalec lesenih ostrešij; 15. prihod v goste; 17. Lolekov prijatelj; 19. latinski izraz za umetnost; 22. pripomoček za obiranje sadja; 24. zmagovalka Eurosonga 2010; 25. vrsta žita; 26. čenča, novica iz rumenega tiska; 27. španski avto.

NAVPIČNO

1. ribiška vrstica; 2. uboj; 3. glasbilo hruškaste oblike s strunami, na katere se brenka s ploščico; 4. ime več papežev; 5. ime našega javnega zavoda za akademske in raziskovalne mreže; 6. močno prijemanje, objemanje; 7. živalska noga; 8. mitološki letalec, Dedalov sin; 12. morala; 16. zelo reven človek, ki prosi za miloščino; 17. najhitrejši človek na svetu, Usain; 18. Avar; 20. ovinek; 21. ploščata električna morska riba; 23. izrastek na glavi.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **30. novembra 2013** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca. Nagrado podarja RTV servis in trgovina Majcen Nataša s.p.

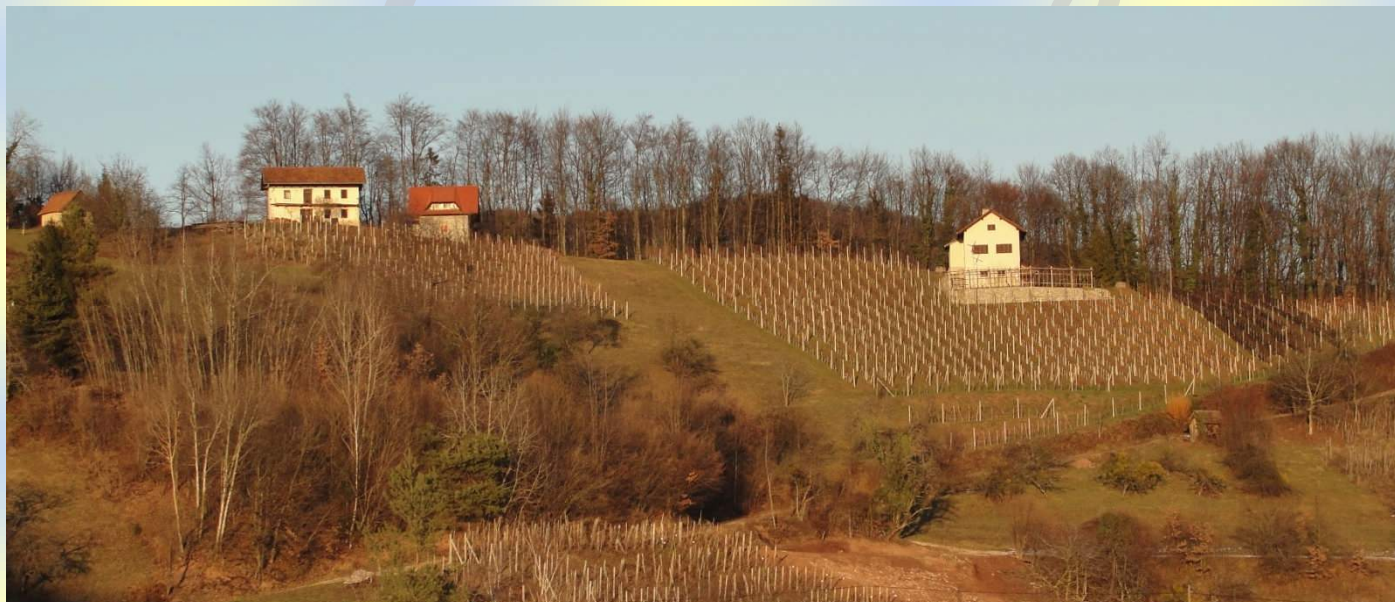
Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je **NAŠA PESEM**.

Srečna izžrebanka je **Katarina Slapšak iz Hinj**. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja RTV servis in trgovina Majcen Nataša s.p., prevzame v Gostilni Repovž. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: LIPA, OZIR, UKOR, LAVA, NAŠA PESEM, ART, RITKA, EMONA, PONOS, VRT, IZOSTANEK, KOST, TITO, ANTE, AKAN.

Ostro oko

PRAVILEN ODGOVOR IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Na sliki v ospredju je bila kapelica v vasi Kal. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Katarino Slapšak**. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Turistično društvo Šentjanž, prevzame v Gostilni Repovž. **Iskreno čestitamo.**

NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat vas sprašujemo, kje se nahajajo vinogradi in zidanice na sliki.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje **do 30. novembra 2013** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

Črna packa

V gozdu, nemalo stran od poti, ki vodi iz Brinja na Kamenško, se nahaja velik kup nemarno odloženih ostankov pločevine in izolacije, ki bi sodilo na odlagališče gradbenih odpadkov, ne pa v neokrnjeno naravo. Šušlja se, kdo je krivec, zato je zanj bolje, da odstrani vse skupaj, saj bodo posledice hude: prijava redarski službi in kazni.

DEU

Peter Deu s.p. Stari trg 3, MOKRONOG

BENCINSKI SERVIS

▶ **PRODAJA IN DOSTAVA**
KURILNEGA OLJA IN DIESELSKEGA GORIVA
PO UGODNIH CENAH

NAROČILA: 07 34 99 556

vsak dan od 6. do 22. ure, ob nedeljah od 7. do 22. ure

▶ **PRODAJA BIOMASE (LESNIH SEKANCEV)**
POKLIČITE NA 041 620 074
▶ **AVTOPRALNICA TUDI ZA POVIŠANE**
KOMBIJE

Gostilna s prenočišči Repovž
07 8185661, 041 732970
info@gostilna-repovz.si
www.gostilna-repovz.si

vrhunska domača kuhinja
izbrane lokalne sestavine
prijazna in topla postrežba
prijeten domač ambient

Vabljene **9** dalje
skupine in skupinice!
Sestavljena kosila že od **9** eur

servis za osebna in tovorna vozila,
rezervni avtodeli, vulkanizerstvo,
pregledi tahografov, tehnični pregledi

Sava avto - vse za vaše vozilo

Sava avto

BOWLING
DeLuxe

VULCO

Sava avto d.o.o., Sevnica, Dolenji Boštanj 60a, 8294 Boštanj; www.sava-avto.si; nabava@sava-avto.si; 07 816 33 20.

Vrtni objekti
polepšajo
vsak dom

15%

Popust
na razstavne
ekspozite

5%

Popust
na standardne
objekte

ARMAT

www.armat.si
T: 07 39 33 400
armat@armat.si

IZBERITE SI GA
ZA VSE OSTALO POSKRBIMO MI

LEKARNA
SEVNICA

Enota Krmelj

Delovni čas

pon., sre., čet., pet.: od 7 do 14,

tor.: od 7 do 19

Tel.: 07 81 84 004

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite tudi
najrazličnejša prehranska dopolnila,
kozmetiko, otroško kozmetiko in
prehrano.